

FNs drøftelser af Korea-spørgsmålet til op-
hør. Medens den under punkt a) nævnte
beretning fra UNCURK, der omhandlede
tiden siden 27. august 1967, var optaget på
dagsordenen i overensstemmelse med resolu-
tion 376 (V) fra 1950, optoges punkt b) og c)
på grundlag af anmodninger fra en række
prokommunistiske lande. Endelig optoges
punkt d) på cubansk foranledning på dags-
ordenen. 1. udvalgs behandling af dagsor-
denspunktet foretoges i to tempi, idet invi-
tationsaspektet i Korea-sagen behandledes
i tiden 25.-27. november 1968, medens be-
handlingen af substansspørgsmålet fandt
sted i dagene 12.-16. december 1968.

I. Invitationsspørgsmålet.

Af Bulgarien, Cambodia, Congo (Brazza-
ville), Cuba, Guinea, Mali, Mauritanien,
Mongoliet, Syrien og Ungarn fremsattes med
efterfølgende tilslutning af yderligere 7 pro-
kommunistiske lande et resolutionsforslag
efter samme retningslinjer som tidligere år,
hvorefter 1. udvalg beslutter at indbyde
betingelsesløst og samtidigt både Nord- og
Sydkorea til at deltage i drøftelsen af Korea-
spørgsmålet. Som modforslag hertil frem-
satte Australien, Bolivia, Den centralafri-
kanske Republik, Colombia, Costa Rica,
Japan, Madagascar, New Zealand, Philip-
pinerne, Thailand, Togo og USA et reso-
lutionsforslag, hvori det foreslås, at 1. ud-
valg 1) inviterer en repræsentant fra Syd-
korea til at deltage uden stemmeret i udval-
gets debat om Korea-spørgsmålet og 2) er-
klærer sig villig til ligeledes at invitere en
repræsentant fra Nordkorea, forudsat at
Nordkorea forinden utvetydigt anerkender
FNs kompetence til i medfør af pagten at
behandle Korea-spørgsmålet.

Ved invitationsdebattens begyndelse fore-
lå de traditionelle erklæringer fra Nord- og
Sydkorea, hvoraf bl. a. fremgik, at der ikke
var sket nogen væsentlig ændring af Nord-
koreas traditionelle bestridelse af FN's kom-
petence i spørgsmålet.

I et forgæves forsøg på at forhindre den
traditionelle stærkt polemiske debat om
invitationsspørgsmålet fremsatte Saudi-Ara-
bien et resolutionsforslag, som appellerer til
USA og Sovjetunionen om at gøre deres
indflydelse gældende over for Syd- og Nord-
korea med henblik på at fjerne hindringerne
for en genforening af de to lande. Forslaget

anmoder endvidere de to nævnte super-
magter om at påvirke Nord- og Sydkorea
til ikke at stille betingelser for fremmøde i
FN. Endelig opfordres alle i Korea-sagen
involverede medlemslande til med de to
supermagter og andre magter i området at
samarbejde på at fremme forsoning og
skabe en atmosfære, som kan føre til
Koreas genforening. Da dette forslag imid-
lertid ikke mødte nogen støtte under invi-
tationsdebatten, trak Saudi-Arabien forsla-
get tilbage før afstemning.

Ved afstemning den 27. november 1968
forkastedes det „østlige“ invitationsforslag
med 40 stemmer for, 55 imod (herunder
Island), medens 28 undlod at stemme (her-
under de øvrige nordiske lande). Danmark
og Norge har i en årrække stemt imod de
tilsvarende østlige invitationsforslag. Bag-
grunden for den ændrede dansk-norske
stemmeafgivning var dels ønsket om, at de
nordiske synspunkter så vidt muligt har-
moniseredes, dels den betragtning, at det
ud fra princippet om, at man i en tvist bør
give begge parter lige muligheder for at ud-
tale sig, næppe er rimeligt, at den ene parts
deltagelse gøres betinget af en forudgående
tiltrædelse af en bestemt juridisk opfattelse.
Det vestlige invitationsforslag vedtoges med
67 stemmer for (herunder Danmark, Island
og Norge), 28 imod, medens 28 (herunder
Sverige og Finland) afstod.

II. Substansspørgsmålet.

Som grundlag for substansdebatten om
Korea-spørgsmålet fremsattes af USA med
13 medforslagsstillere et resolutionsforslag,
ifølge hvilket Generalforsamlingen nogen-
lunde på linje med tidligere års vedtagelser
1) bekræfter, at FN's mål i Korea er med
fredelige midler at tilvejebringe et forenet,
uafhængigt og demokratisk Korea med en
repræsentativ regering, og at genoprette
international fred og sikkerhed i området;
2) udtrykker overbevisning om, at der bør
træffes foranstaltninger til gennem afhol-
delse af frie valg at nå disse mål, 3) opfordrer
til samarbejde om afspænding i området
især med henblik på at undgå incidenter og
virksomhed i strid med våbenstilstands-
aftalen af 1953, 4) godkender UNCURKs
bestræbelser på at fremme afspænding i om-
rådet og sikre størst mulig bistand til gen-
foreningsbestræbelserne, 5) anmoder UN-